

MERIDIAN SOUTHERN BAPTIST CHURCH

HỘI-THÀNH TIN-LÀNH BÁP-TÍT VIỆT-NAM
660 S. Third St, El Cajon, CA 92021
Mục-sư Phan thanh-Biñh, Pastor
Phone. (714) 447.7404

số
50

"Lời Chúa là ngọn đèn cho chân tôi,

ÁNH-SÁNG cho đường lối tôi!"

Thi-thiên 119:105

August 21, 1977. Vol II. No 17

Số 50 * Chúa Nhật, ngày 21 tháng 8 năm 1977

Cuốn Sách Lạ - Lùng

Tổng thống đầu tiên của Mỹ quốc, George Washington đã tuyên bố: Không có Đức Chúa Trời và Kinh-thánh thì không thể nào điều - khiến thế giới cách đúng đắn được.

John R. Green, tác giả cuốn Short History Of The English People (Lịch sử dân tộc Anh) đã ghi trong trang 460: Không có cuộc thay đổi quốc gia nào vĩ đại hơn cuộc thay đổi ở Anh quốc khoảng giữa triều đại Nữ hoàng Elizabeth, và lúc nghị viện nhóm họp. Anh quốc đã trở thành một nước của một quyền sách và quyền sách ấy là Kinh-thánh.

William E. Gladstone, một chính khách lỗi lạc người Anh đã nói: Kinh-thánh có mang dấu tích khởi nguyên đặc biệt, và Kinh-thánh cách xa tất cả các sách đối đầu, một trời một vực. Còn nhiều lỗi ca tụng Kinh-thánh, coi Kinh-thánh như là khuôn vàng thước ngọc của các danh nhân như Abraham Lincoln, Napoleon, Queen Victoria, Daniel Webster, Sir Issac Newton, Goethe v.v. đã được Henry H. Halley trưng dẫn trong cuốn Bible Handbook trang 22 và 23.

Kinh thánh, một cuốn sách lạ lùng đã được dịch ra 1413 ngôn ngữ và 1000 ngôn ngữ, tức là 96% ngôn ngữ trên thế giới (tính đến năm 1970). Kinh-thánh được chép trong khoảng thời gian kỷ lục - 1600 năm (bắt đầu 1500 trước Chúa đến 100 năm sau Chúa) do 36 người biên chép.

Bây giờ chúng ta thử chơi một trò chơi như vậy. Số người tham dự là 10 người. Trò chơi, mỗi người lấy theo số thứ tự 1, 2, 3, 4, 5 v.v. - Cách thức. Người hùng, dân lấy một đê tát, ví dụ, Tả một buổi sáng mùa xuân. Sau đó người hùng dân trao tờ giấy và cây viết cho người thứ nhất để viết lời mở đầu. Người thứ nhất viết xong, gấp phần câu mình viết ra phía sau để người thứ hai không thấy

rồi trao cho người thứ hai viết tiếp. Người thứ hai phải đoán xem người thứ nhất đã viết gì và cố viết nối tiếp sao cho mạch lạc. Người thứ hai viết xong lại gấp phần của mình lại và trao cho người thứ ba, cứ như vậy cho đến hết số người tham dự. Thế là chúng ta đã có một đoạn văn đặc sắc do sự góp phần của nhiều người. Bây giờ người hùng dân đọc to đoạn văn trên cho mọi người thưởng thức. Thế là trận cười nô tung. Cú pháp lòn sòn, râu ông no cẩm cẩm bã kia. Y từ lung tung, đâu Ngõ minh Sô?

Cũng chung một thời gian, một không gian, một chủ đề, một tri thức để viết chung một đoạn văn mà kết quả chỉ là một trò cười.

Chúng ta nghĩ sao về cuốn Kinh-thánh? Với khoảng thời gian 1600 năm, với 36 trước giờ thuộc 1000 ngôn ngữ, giao tiếp khác nhau, vào lâ vua, y-si, thi-nhân, ngữ-phủ, mục-dông v.v. Họ sống không cùng một chỗ, nhưng ở rải rác từ La-mã, Ba-by-lôn đến Do-thái. Họ chép sách một cách độc lập. Họ không hề có ý tưởng về tác phẩm của họ sẽ được lưu tâm để làm thành một bộ sách sau này. Ấy vậy mà khi tác phẩm của họ được câu kết thành một bộ sách, thì kỹ diệu thay. Bộ sách đó có một nội dung thuần nhất phi thường. Giải-nghĩa làm sao? Thula quý vị, chỉ có một cách giải nghĩa duy nhất là Đức Chúa Trời đã soi dân cho 36 trước giờ đó như lời Thánh Phao lô minh chứng: "Cá Kinh-thánh đều là bói Đức Chúa Trời soi dân," (II Timô-thê 3:16) Đông-tử "soi dân" (inspire) nguyên gốc La-tinh là "thở trên" hoặc "hà hơi vào". Đó là một sự huyền-niệm thật khó hiểu cho tri thức hữu hạn của con người. Thánh Phao lô đã giải nghĩa thêm rằng: "Vì chẳng hề có lời tiên-trí nào là bói ý một người nào mà ra, nhưng ấy là bói Đức Thánh Linh cảm động mà người ta đã nói bởi Đức Chúa Trời." (II Phi-e-rô 1:21) Tiên-sĩ A.H.Strong, một nhà thần học hiện đại, tác giả bộ "Hệ thống thần học" (Systematic Theology) đã giải luận về vấn đề này như sau: Các tác giả Kinh-thánh đã nhờ Đức Thánh Linh soi dân đặc biệt để nói họ ý-thức và cảm động mọi chân-lý mới mẻ sấp bậy tờ, như những tư-tưởng chính minh đã khám-

phả, và đã tự-do vân đồng tư tưởng để phát huy những chấn lý ấy, với ngoại lề duy nhứt là trong sự chọn lựa từ ngữ, các ông đã tránh được một cách thận tinh những điều sai lầm, và nếu cần tới, thì có những từ ngữ chính xác. (trang 103) Sự soi dẫn vì thế có tính cách tưng chử, tưng lời, nên nói về kết quả mà không nói đến phương pháp. Do đó, Kinh-thánh là một tác phẩm vô-ngoại của Đức Chúa Trời, cũng như chính Ngài là vô - ngô vậy.

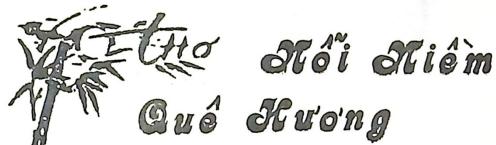
Kinh thánh, một cuốn sách lạ lùng vậy, đã để cập đến những vấn đề gì? - Ồi nỗi sao cho hết về sự phong phú qua các phương diện triết học, văn chương, khoa-học, pháp lý, luân lý, thần đạo.v.v. chưa đựng trong Kinh-thánh. Tiêu thuyết gia Charles Dickens của Anh đã phải công nhận câu chuyên về ng: cha nhân ái đối với cậu con trai hoang dã mà Chúa Jésus đã thuật trong Lu-ca 15 là câu chuyên cảm động hơn hết. Chánh khách Mỹ Daniel Webster thì nói đoạn sách nói về phap lý hay hơn hết là bài giảng trên núi của Chúa Jésus ghi trong Ma-thi-ơ 5:1-16. Nhà Cách mạng Cam-đia của xứ Án-dộ đã chịu ảnh hưởng về bài giảng trên núi của Chúa Jésus và doan Kinh-thánh nói về Tình Yêu-Thương trong I Cô-rinh-tô 13. Ông thư nhận rằng mỗi lần tĩnh thần cẩn thăng trong cuộc đấu tranh, ông thường đọc I Cô-rinh-tô 13, ông cũng khuyên các môn đệ nên làm như vậy. Tình nghĩa vợ chồng, bón phần con cái, trách nhiệm cha mẹ, cách đối xử chủ tử đều được dạy cách rõ ràng trong Kinh-thánh. Thời-cuộc thế giới, moi dien biến về thời - sự cũng được Kinh-thánh để cập đến. Đầu Kinh-thánh vô cùng phong phú như vậy, Nhưng những điều đó vẫn chưa phải là yêu tò chinh của Kinh-thánh. Trung tâm điểm của Kinh-thánh, trái tim của Kinh-thánh là ĐỨC CHÚA JESUS LÀ CỨU CHÚA CỦA NHÂN LOẠT.

Thưa quý vị, đã biết bao nhiêu người đã bối lối Kinh-thánh mà tin được sự cứu rỗi trong Cứu Chúa Jésus Christ. Bởi lối Kinh-thánh mà Cố-đốc nhân biết sống cách nào đẹp lòng Đức Chúa Trời và phước - hanh cho những người xung quanh. Lối Chúa hứa rằng: "Phước cho kẻ đọc cũng như kẻ nghe lối tiên tri này và giữ theo điều đã viết ra đây." (Khải huyền 1:3) Xưa kia Đức Chúa Trời đã phán dân Giô-suê rằng: "Quyền sách luật pháp này chờ xa miện người, hãy suy gẫm ngày và đêm, hâu chờ cẩn thận làm theo moi đều đã chép ở trong; vì như vậy người mới được may mắn trong con đường mình, và mới được phước." (Giô-suê 1:8) Đây cũng là một nguyện tắc cho chúng ta ngày nay phải theo thi "mới được phước".

KINH-THÁNH DAY GI VỀ.....

SỰ XUNG NGHĨA

Được xung công nghĩa bởi ĐỨC TIN chó không phải bởi VIỆC LÂM (Rô-ma 3:28-38; 4:5; 5:1; Ga-la-ti 2:16; 3:24). Được xung công-nghĩa bởi sự tin nhận Chúa Jésus làm Cứu-Chúa, là bước đầu trong ân điển của Đức Chúa Trời. (Rô-ma 3:24,25; Tit 3:4-7) Chúng ta được Đức Chúa Trời kê lá công nghĩa bởi sự tin-nhận Chúa Jésus làm Cứu Chúa. (Rô-ma 4:3-5; 8:33)

Quê hương

Có bao giờ bạn ước mơ một hỏa bình vĩnh cửu
Trái tin yêu xanh ron ngập tâm hồn
Mây xuông chiều trái nhẹ xóm cô thôn
Nắng mai sớm gieo mạch nguồn sống mới.

Nỗi mơ ước trên đây hồn thản, sầu dâng điệu vơi
Muỗi trai gầy theo giòng máu cuồn trôi
Đốt tâm tư trong ước vọng ma sói
Minh nô lè bần thần hay người khác.

Có nhiều lâm nâm mồ hoang khắp khắp
Đất bụi này hóa với xác người yêu
Hạt cát khô, ướt đẫm máu yêu kiều
Người cõi sống đâu khấn tang nặng triu

Mặt hấy mơ' để' nhìn hoa khồng nở'
Để tuôn trào khô cạn nỗi xót thương
Để' chai đi và chưng hưng cối lòng
Nhìn chết chóc như trào vui tràn thê'
Ké nấm xuông - một người lau giọt lệ
Và một người chiêm thăng vẻ vang
Nhiều người khóc than nhiều đâu nặng khăn tang
Để' uất hận cứ tràn dâng vạn kỷ.

Ôi lý tưởng của trần gian đâu nhỉ
Phải chẳng lâ máu lửa hận thù nhau
Phải chẳng lâ tiếng sát-diệt gọi mau
Người dân Việt con thiêu thân chủ-nghĩa

Thường để' hỏi hoà bình đâu Ngài nhỉ?
Chim đại bàng tung cánh tít trôi xa.
Trong bóng đêm tràn ngập những thây ma
Đêm đau khổ hai mươi năm rồi chưa dứt

Khi chiêu xuông nhìn trăng sao mờ ước
Mẫu thanh bình tràn ngập khắp quê hương
Khi bình minh nghe chuông đỗ giáo dường
Lòng thanh thản bài Thánh ca vang dội

Con gục xuông như mốt tên tử tội
Vâng xin Ngài ăn xá cho quê hương
Cho lồng cõi mót chút tình thường
Ôm gánh nặng kính trinh dâng Thường-đế'

Trịnh-Nguyễn
